

ind paa Enkeltheder i de Udtalelser, som den høitærede Minister har fremsat om de Forandringer, han paatænker at ville udføre i Udskrivningsvæsenet. Jeg skal kun i Almindelighed sige, at alle disse Reformer kunde og burde have været indførte i Tiden mellem Februar og September. En Revision af Anordningerne er nemlig intet uoverkommeligt Arbejde, og den maatte have kunnet være tilendebragt i kortere Tid. Naar den ærede Minister efter at have udtalt, hvilke Endringer der er tænkt paa at komme med, advarede imod at tro paa et bedre Resultat, vil jeg dog sige, at man blot behøver at gaa tilbage til de Erfaringer, vi allerede have gjort. I Aarene 1870, 1871, 1872 og 1873 blev der aarlig udskrevet en Styrke, der var mindst 8,649 Mand, hvilket vil sige 1,000 Mand mere end nu. Dengang var den gennemsnits Kassationsprocent 19, og Kassationsprocenten ved Udførelserne var dengang mindre end nu. Man behøver derfor blot at vende tilbage til de Regler, vi havde dengang, og over hvilke der ikke fra Herrens Side er ført nogen Klage, saa ville vi opnaa et tilfredsstillende Resultat. Jeg skal dog senere komme ind paa, hvad der gav Anledning til en Forandring af disse Regler, det var ganske andre Grunde end dem, man nu anfører. Hvad Sagen selv angaar, skal jeg gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til Resultatet af Udskrivningen, og jeg skal ikke holde mig alene til det sidste Aar, men jeg skal tage de tre sidste Aar, fordi Udskrivningen i disse er foretagen efter de samme Regler. Disse Regler, Anordninger og Regulativer ere givne den 25de August 1879, og da vi i 1879 forhandlede om Hærloven, og, saavidt jeg erindrer, det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) fremsatte forskellige Lovoverfor den daværende Krigsminister med Hensyn til, om virkelig Beregningen af Udskrivningsmassen, hvorpaa Lovforslaget hvilede, vilde holde Stik, svarede den høitærede Minister — det findes i Folkethingstidenden, Sp. 775—76; jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse det —: „Følgen af den nye Bestemmelse vil altsaa blive, at der langt fra vil blive endelig kasseret saa meget Mandstab som før. Der er saaledes aldeles ingen Grund til at antage, at Rekruternes Antal ikke skal naa op til et Tal af 225 pr. Bataillon“ — det vil altsaa sige 450 pr. Regiment, thi Ministeren havde da paatænkt at fordele Rekruterne til to Batailloner — „snarere maa man tro, at det vil blive større og vokende, og at endelig efter tre Aars Forløb, hvor denne Bestemmelse først kan vise sig i hele sin Tydelighed, Tallet rimeligvis vil blive staaende paa det Punkt, som det da har naaet, eller ialtsald kun vil stige langsomt i samme Forhold, som den hele Be-

folkningssmasse stiger. Der kan altsaa ikke næres nogen som helst Betyrning for, at Mandstabet ikke skal møde i det Antal i Rekruffskolerne, som forudsat.“ Jeg skal tillade mig at bemærke, at i det sidste Aar, der var gaaet forud, nemlig den Sæssion, der var afholdt i 1878, havde Kassationsprocenten været 28. Nu skal jeg tillade mig at oplyse med Tal, hvorledes Forholdet har vist sig i disse Aar, 1880, 1881 og 1882. Der er i de tre Aar bedømt 64,089 Mand. Af dem er der udtaget som Kombattanter til Hæren 24,171 Mand, og der er kasseret 21,657 Mand; der er udskrevet som Militærarbejdere 5,223 Mand, og der er ikke endelig behandlet 12,761. Krigsministeriets Haab om, at der skulde ske en Fremgang, er altsaa ikke gaaet i Opfyldelse; thi Kassationsprocenten er fra at være 28 stegen for 1880 til 32, for 1881 til 34, for indeværende Aar til 37, og den vil, naar Reglerne faae Lov til at blive uforandret gjældende, og naar Udskrivningsvæsenet faar Lov til at fungere paa samme Maade, utvivlsomt stige fremdeles. Nu skal jeg villig erkjende, at det Arbejde, der forlanges af Rekruten, naar han er under Uddannelse, er strengt Arbejde; men det maa dog vistnok ogsaa siges, at den langt overveiende Del af vore unge Mænd er vant til strengt Arbejde for at tjene det daglige Brød, og skulde derfor Udskrivningens Resultater staa som Bidrag til Belysning af Arbejdsevnen, saa vilde de paa en sørgelig Maade vidne om, at Arbejdsevnen i høj Grad er gaaet tilbage her i Landet. Men der foreligger Intet som helst til Bevis i denne Henseende fra anden Side. Gennemgaaende tror jeg, maa vor Befolkning siges at være arbejdsfør, og enhver virkelig arbejdsfør Mand maa i Reglen ogsaa være vaabenfør. Naar man derfor kommer til saadanne Resultater, som Udskrivningen for de sidste Aar giver, maa det ligge i, at man har stillet — lad mig nævne det med det rette Navn — urimelige Forordninger, og at Sæssionerne ere gaaede frem efter et fuldkommen vilkaarligt Skjøn. Det er bedst at tage Tingene, som de ere. Jeg skulde ikke have brugt disse Udtryk: et fuldkommen vilkaarligt Skjøn og urimelige Forordninger, hvis ikke de Dplysninger, der ere meddelte af Stabslægen, havde givet Bidrag til Belysning deraf, der ere saa flaaende som muligt. Veile Amt er med Hensyn til Udskrivningen delt i en nordlig og en sydlig Del. Den nordlige Del hører under 4de Kreds, den sydlige under 3die Kreds. I den nordlige Del er den blevet bedømt 553 Bærnepligtige, i den sydlige 575. Tallet er altsaa omtrent lige. Hvad er nu Resultatet? I den nordlige Del har man faaet 26,8 pCt. Kombattanter, i den sydlige 57,4; med Hensyn til Militærarbejdere har Forholdet